

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **ČEZ Distribuce, a. s.**, se sídlem Děčín, Teplická 874/8, zastoupený Mgr. Lukášem Hrabcem, advokátem se sídlem 28. října 25, Ostrava, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Jihlava, Masarykovo nám. 5, o žalobě proti rozhodnutí předsedkyně žalovaného ze dne 19. 3. 2012, č. j. 00288-5/2012-ERÚ, a proti rozhodnutí Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu ze dne 17. 12. 2009, č. j. 0811048a08/378/09/90.220/Kr,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** z účtu Krajského soudu v Brně soudní poplatek ve výši **3000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze a následně postoupenou Krajskému soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení výrokové části II. rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 19. 3. 2012, č. j. 00288-5/2012-ERÚ, a rozhodnutí Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu, ze dne 17. 12. 2009, č. j. 0811048a08/378/09/90.220/Kr, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

I. Podstata věci

Rozhodnutím č. 814030109 ze dne 20. 10. 2009, č. j. 0811048a08/2173/09/80. 104/Ha, Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Moravskoslezský kraj, uložila žalobci pokutu 150 000 Kč za porušení § 25 odst. 11 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), kterého se žalobce dopustil tím, že odmítl připojit k distribuční soustavě zařízení a umožnit distribuci

elektriny paní E. J., odběrné místo, na základě žádostí ze dne 7. 4. 2007 a 31. 5. 2007 a paní M. M., odběrné místo a, na základě žádosti ze dne 27. 10. 2008.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, které však Státní energetická inspekce, ústřední inspektorát, zamítla rozhodnutím ze dne 17. 12. 2009, č. j. 0811048a08/378/09/90.220/Kr, jako opožděné.

Rozhodnutím ze dne 30. 12. 2009, č. j. 0811048a08/389/09/90.220/Ve, vydaným ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, Státní energetická inspekce, ústřední inspektorát, rozhodnutí o uložení pokuty změnila a uloženou pokutu snížila na 50 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze. Městský soud dovodil, že proti prvostupňovému rozhodnutí vydanému ve zkráceném přezkumném řízení lze podat odvolání, a proto usnesením ze dne 28. 7. 2011 žalobu odmítl a věc postoupil Ministerstvu průmyslu obchodu jako správnímu orgánu příslušnému k vyřízení odvolání.

S ohledem na nabytí účinnosti zákona č. 211/2011 Sb. bylo odvolání předáno dne 16. 12. 2011 žalovanému jako orgánu příslušnému o něm rozhodnout. Předsedkyně žalovaného shledala odvoláním napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným a současně dospěla k závěru, že nebyl dán žádný důvod pro provedení přezkumného řízení ve vztahu k rozhodnutí o uložení pokuty, neboť Státní energetická inspekce uložila pokutu zcela v souladu s energetickým zákonem. Rozhodnutím ze dne 19. 3. 2012, č. j. 00288-5/2012-ERÚ, tedy předsedkyně žalovaného zrušila rozhodnutí Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu, ze dne 30. 12. 2009, č. j. 0811048a08/389/09/90.220/Ve, (výroková část I.) a zkrácené přezkumné řízení ve věci přezkumu rozhodnutí Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Moravskoslezský kraj, ze dne 20. 10. 2009, č. j. 0811048a08/2173/09/80.104/Ha, zastavila (výroková část II.).

II. Shrnutí procesních stanovisek účastníků

Žalobce s rozhodnutím nesouhlasí. Namítá, že žalovaný nesprávně vyložil § 25 odst. 7 energetického zákona. Žalobce připouští, že vzniklá škoda je následkem a nikoliv příčinou neoprávněného odběru, nicméně podle § 51 odst. 1 písm. c) energetického zákona byl neoprávněným odběrem také odběr při neplnění platebních povinností vyplývajících z výsledků vyhodnocení a zúčtování skutečného odběru. Pokud tedy došlo k přerušení dodávky z důvodu neoprávněného odběru, nebylo po žalobci možné spravedlivě požadovat, aby obnovil dodávku elektriny dříve, než dojde k úhradě škody způsobené neoprávněným odběrem. Žalobce zdůrazňuje, že po novele energetického zákona provedené zákonem č. 158/2009 Sb. je tato skutečnost již dokonce výslovně uvedena v § 25 odst. 7 energetického zákona. Žalobce uzavírá, že

ve všech třech posuzovaných případech byly žádosti o připojení podány osobami přímo podílejícími se na neoprávněném odběru, popřípadě osobami, které byly v příbuzenském vztahu k těmto osobám. Žádosti byly podány ve snaze vyhnout se nepříznivému důsledku neoprávněného odběru v podobě přerušení dodávky elektřiny. Žalobce tedy navrhuje zrušení výrokové části II. rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 19. 3. 2012, č. j. 00288-5/2012-ERÚ, a zrušení rozhodnutí Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Moravskoslezský kraj, č. 814030109 ze dne 20. 10. 2009.

Žalovaný ve svém vyjádření poukázal na to, že žalobce proti rozhodnutí o uložení pokuty ze dne 20. 10. 2009 podal odvolání opožděně a nevyužil tak řádně svého práva podat opravný prostředek. Poukázal též na to, že rozhodnutí, jímž bylo zastaveno přezkumné řízení z toho důvodu, že nebyl shledán postup v rozporu se zákonem, není rozhodnutím podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s.ř.s.“). Žalobu navrhuje zamítnout.

III. Posouzení věci

Soud se nejprve zabýval žalobou směřující proti rozhodnutí předsedkyně žalovaného. Předtím, než mohl přistoupit k věcnému posouzení žaloby, musel se zabývat její přípustností. V případě, že by shledal, že žaloba je nepřipustná, nemohl by ji posoudit věcně, ale musel by ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítnout.

Jeden z důvodů nepřipustnosti žaloby je zakotven v § 68 písm. e) s.ř.s., podle něhož je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se žalobce přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle s.ř.s. nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou z přezkoumání vyloučeny ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutím.

Právě nepřipustnost žaloby z tohoto důvodu soud ve vztahu k rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 19. 3. 2012, jímž bylo zastaveno přezkumné řízení, shledal.

Ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. vymezuje pojem rozhodnutí pro řízení o žalobě tak, že se jedná o úkon správního orgánu (srov. § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.), jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce. Rozhodnutí je tedy vymezeno materiálními znaky; je proto nevýznamné, zda je úkon správního orgánu jako rozhodnutí výslovně označen a zda má zákonem předepsanou formu či nikoliv.

Přezkumné řízení je dozorčím nástrojem v rukou správních orgánů, uplatňovaným z moci úřední; není tedy mimořádným opravným prostředkem (srov. Hendrych, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 6. vydání. Praha: C.H. Beck, 2006,

s. 388). Podle § 94 odst. 1 správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelci. Na přezkoumání pravomocného rozhodnutí v přezkumném řízení nemá účastník řízení právní nárok.

Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (NSS) plyne, že pod pojmem „rozhodnutí“ ve smyslu § 65 nelze rozumět sdělení o nezahájení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 in fine správního řádu (rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 As 55/2007 – 71; rozsudek NSS ze dne 22. 5. 2008, č. j. 9 As 1/2008-135), ani usnesení o zastavení přezkumného řízení dle § 97 odst. 1 správního řádu, tedy v případě zjištění, že nebyl porušen právní předpis (usnesení NSS ze dne 8. 4. 2003, sp. zn. 5 A 170/2002, publ. pod č. 197/2004 Sb. NSS), či usnesení o zastavení v případě uplynutí lhůty podle § 97 odst. 2 správního řádu (rozsudek NSS ze dne 20. 10. 2004, č. j. 3 As 14/2004-40). Stejně tak nelze přezkoumat usnesení o zastavení řízení v důsledku zrušení přezkoumávaného rozhodnutí v odvolacím řízení (rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008, č. j. 9 As 25/2008-81).

Napadenou výrokovou částí II. rozhodnutí předsedkyně žalovaného zastavila zkrácené přezkumné řízení ve věci přezkumu rozhodnutí Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Moravskoslezský kraj, ze dne 20. 10. 2009, č. j. 0811048a08/2173/09/80.104/Ha, neboť dospěla k závěru, že je toto rozhodnutí vydáno v souladu se zákonem. Jak plyne z výše uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu, rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. není usnesení o zastavení přezkumného řízení v případě zjištění, že nebyl porušen právní předpis (usnesení NSS ze dne 8. 4. 2003, sp. zn. 5 A 170/2002, publ. pod č. 197/2004 Sb. NSS). Byť se v daném případě jedná podle jeho označení o „rozhodnutí“ a nikoli o „usnesení“, bylo jím přezkumné řízení zastaveno z toho důvodu, že při vydávání přezkoumávaného rozhodnutí (rozhodnutí o pokutě) nebyl porušen právní předpis. Napadený výrok rozhodnutí předsedkyně žalovaného tedy není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť jím nebyl žalobce jakkoli zasažen ve svých právech.

Ostatně na danou situaci je plně aplikovatelný závěr obsažený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 9 As 25/2008-81, dostupném na www.nssoud.cz. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud poukázal na to, že jestliže přezkumné řízení vedené správním orgánem dle § 94 a násl. správního řádu skončilo jeho zastavením a rozhodnutím odvolacího orgánu o zrušení předchozího rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení, tedy „odstraněním“ úkonů provedených v rámci přezkumného řízení, pak je jeho výsledek vzhledem k právům a povinnostem účastníků řízení neutrální a rozhodnutí o zastavení přezkumného řízení je z přezkumu ve správním soudnictví vyloučeno (§ 65 s.ř.s. a contrario). Pokud účastníci původního správního řízení nemají nárok na zahájení a provedení přezkumného řízení, pak nemohou být ani zkráceni na svých právech tím, že původně zahájené řízení již

neprobíhá a veškeré účinky úkonů provedených v jeho rámci, které by se jejich právní sféry případně mohly dotknout, byly eliminovány.

Soud tedy uzavírá, že v případě výroku II. rozhodnutí předsedkyně žalovaného žalobce brojí proti úkonu správního orgánu, který není rozhodnutím, a proto se nemohl zabývat jeho žalobou věcně, ale musel ji odmítnout jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. a), § 70 písm. a) s.ř.s.

Pokud se pak žalobce v žalobě domáhá i zrušení rozhodnutí Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Moravskoslezský kraj, č. 814030109 ze dne 20. 10. 2009, soud uvádí, že i ve vztahu k tomuto rozhodnutí je třeba žalobu odmítnout, tentokrát pro opožděnost.

Podle § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy bylo napadené rozhodnutí žalobci doručeno. Podle odst. 4 tohoto ustanovení nelze zmeškání lhůty prominout.

Jak vyplynulo ze spisu, rozhodnutí č. 814030109 ze dne 20. 10. 2009 bylo žalobci doručeno 21. 10. 2009 a žalobce proti tomuto rozhodnutí podal dne 6. 11. 2009 odvolání, které bylo rozhodnutím Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu, ze dne 17. 12. 2009, č. j. 0811048a08/378/09/90.220/Kr, zamítnuto jako opožděné. Jak Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. 12. 2009 (a téhož dne tedy bylo žalobci doručeno).

Přestože se tedy žalobce v žalobě domáhá zrušení rozhodnutí prvostupňového (rozhodnutí ze dne 20. 10. 2009), je třeba s ohledem na to, že žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, o němž bylo rozhodnuto (§ 5 s.ř.s.), považovat za napadené rozhodnutí až rozhodnutí druhostupňové, tj. rozhodnutí ze dne 17. 12. 2009. Ve vztahu k tomuto rozhodnutí je pak třeba počítat lhůtu k podání žaloby. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno v prosinci 2009. Žalobu žalobce podal v květnu 2012, tedy několik let po uplynutí dvouměsíční lhůty stanovené v § 72 odst. 1 s.ř.s.

Pokud šlo o tu část žaloby, která směřovala proti rozhodnutí Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Moravskoslezský kraj, č. 814030109 ze dne 20. 10. 2009, resp. proti rozhodnutí Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu, ze dne 17. 12. 2009, tak tu soud odmítl jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

IV. Náklady řízení

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že v dané věci byla žaloba odmítnuta ještě před prvním jednáním, vrátil soud žalobci zaplacený soudní poplatek v částce 3000 Kč (§ 10 odst. 3 poslední věta zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 7. ledna 2014

JUDr. David Raus, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová